

Kısa bir süre önce Hakkın rahmetine kavuşan eski başbakanlardan Bülent Ecevit'in ölüm tarihi ile toprağa verilmiş tarih arasındaki alışılmadık uzun süre içinde Türk toplumu ilginç gösteri, karar ve düzenlemelerle karşı karşıya geldi.

Bunların içerisinde olumlu olanlar olduğu gibi olumsuz olanlar ya da en azından benimsemediğimiz olanlar da vardı.

Cumhuriyet Hükümetinin, vefat tarihinden müteveffanın toprağa verildiği ana kadar ki tutumunu kusursuz ve doğru bulduğumu belirtmek istiyorum.

Buna karşın rahmetlinin eşi Rahşan hanımefendinin ne yapmaya çalıştığını bu güne kadar anlayabilmiş değilim.

Anlayabilenlerin de, anladıklarından memnun kaldıklarını hiç mi hiç sanmıyorum.

Hele hele bu hanımefendinin cenazeyi büyük bir özen saygı ile defnedildiği devlet mezarlığından çıkartarak kendisinin tespit edeceği yeni bir yere nakil düşüncesini geleneklerimize tamamen aykırı yanlış ve zararlı buluyorum.

Bu hanımefendi bu hevesinden ya vazgeçmeli yahut da usulünce vazgeçirilmelidir.

Türk toplumunun Rahşan affı gibi yeni ve son derece zararlı sonuçları olabilecek kaprislere tahammül etmesini istemek hakkına kimse sahip değildir.

**

Bir Hadis-i Şerife dayandırılan çok güzel bir geleneğimiz vardır; Ölülerinizi rahmetle anınız. Ancak bu cenaze vesilesi ile gördük ki bu güzel ve anlamlı geleneğimiz çeşitli nedenlerle saptırılarak yanlış ve daha kötüsü zararlı bir uygulamaya

DÜŞÜNDÜKÇE

Rahmetli

Av. NİHAT KOSOVA

konu edilmiştir.

Bu satırların yazarı Türk siyasi hayatının son elli yılını dikkatli bir şekilde gözlemlemiş olmakla övü-nür.

Buna dayanarak, zerrece abartmadan, beyan edebilirim ki, rahmetli, bu dönemin en geçimsiz in-sanıydı.O kadar ki kendisini elinden tutarak Türk siyasi hayatının en üst düzeyinden milletvekili olarak Türk toplumunun beğenisine sunan rahmetli İsmet İnönü ile de, köprülerin altından çok sular üstelik bulanık bazı sular geçtikten sonra İnönü'yü büyük desteğiyle makamından ettiği Kamil Kırıkoğlu ile de dargın idi-ler ve dargın öldüler.

Şu isimlerden hiç biri ile geçinememiştir;

Turhan Feyzioğlu, Ferit Melen, Ni-hat Erim, Kemal Satır, İsmail Rüş-tü Aksal...

Şimdi yazacaklarım ise son dönemin politikacılarıdır.

Deniz Baykal, Turan Güneş, Nec-det Calp, Murat Karayalçın, Aydın Güven Gürkan ve daha başka-ları...

İşte bu rahmetli, bir kısım profesör unvanlı yarıdakçılar tarafından "UZLAŞMACI"olarak tanımlanabilmiş ve bu tanım bir tele-

vizyon kanalından milyonlara karşı ne yazık ki söylenebilmiştir.

Rahmetle anmak ile gerçekleri değiştirmek, gerçekleri saptırmak hele hele yalan yanlış şeyler söylemek arasında hiçbir ilgi, ilişki ve ilinti yoktur.

Bu yapılan tarihi, siyasi ve dini bir densizliktir.

Bir başka yorumcu da rahmetlinin aydınlara çok saygı duyduğunu ve parti içerisinde bunlara önemli mevkiiler verdiğini söylemiştir. İşte bu beyan kısmen doğru sayılabilir. Çünkü rahmetli siyasi alt tabanı olmayan yani herhangi bir zamanda ve herhangi bir şekilde kendisine siyasi rakip olması ihtimali bulunmayan kişi-lere önem vermiştir.

Ne zamana kadar?

Bu kişiler birazcık güçlenip palaz-lanıncaya kadar.

Sonra bu isimler önce partililere sonra Türk kamuoyuna ustalıkla unutturulmuştur.

Rahmetli bu konularda da pek becerikliydi canım...

Hem de gereğinden fazla...